

Mn. Dídac Martin Portillo (1934-2013)

Jordi Bonet Armengol

Acadèmic de número. jordibonetar@coac.cat

El prevere Mn. Dídac Martin Portillo fou elegit el 17 d'octubre de 1973 acadèmic corresponent per la Vall d'Aran i ens deixà el darrer 6 d'abril a la Seu d'Urgell. Allí, durant molts anys, acollí a la residència estudiantil de Sant Ot, creada i tutelada pel Bisbat d'Urgell, els estudiants que no eren de la Seu, procedents del Pallars, la Cerdanya i Andorra, per fer el batxillerat a un preu assequible per a moltes famílies i on Mn. Martin Portillo fou qui feu possible el trasllat al Seminari.

Nasqué el 27 de novembre de 1934 a Los Palacios (Sevilla) pel fet de ser la destinació del seu pare militar, en aquella regió ben allunyada dels Pirineus, però que esdevingué el lloc on rebé l'educació i l'estima, amb una dedicació ben valorada a través de l'ensenyament rebut de tots els que el tractaren.

Ordenat prevere l'any 1959 fou destinat concretament a Arties, a la Vall d'Aran, i la seva afició als llibres i a les Belles Arts el mogué a propiciar l'estudi i la restauració de les seves esglésies. El 1970 fou nomenat arxiprest de la Vall d'Aran, el 1973, delegat diocesà de mitjans de comunicació, i el 1975, vocal de la Delegació del Patrimoni Artístic del Bisbat. Fou destinat a la Vall de Castellbó l'any 1978 i també fou ecònom de Montferrer (1984-1986). Després, fou professor de Religió (3 de març de 1987) de l'Institut Joan Brudieu de la Seu d'Urgell i rector de Sant Julià de Lòria d'Andorra el 1997 i d'Os de Civis fins el 2010.

Un dels seus deixebles comenta en el Diari d'Andorra:

Quan passem per Arties, quan parlem de la Sant Ot, de l'Institut, del llatí, de música [...] el recordàvem impartint les classes amb una visió oberta i amb una gran profunditat espiritual, recobrada en textos de llibres d'autors cristians, que donaven rellevància a l'home i al seu pensament. Ens motivava a llegir pel nostre compte altres llibres que els propis determinats per les matèries acadèmiques i recordo ara com vam passar les hores d'angoixa, la nit del 23 de febrer de 1981, reunits els més grans al despatx del Dídac, escoltant la ràdio fins que va parlar el rei.

També un altre amic seu, Lluís Grau, comenta que era un gran afeccionat a la filosofia de Kierkegaard i Mounier i que la transmetia als seus alumnes.

Personalment no he pogut tractar-lo però puc testimoniar el bon record que perdura a diverses generacions d'amics i d'estudiants que d'ell reberen una bona formació al llatí i als llibres, a la música, i sobretot de la seva simpatia i humanitat. Que reposi en Pau!

15 de gener de 2014